

for Københavns 4de Valgtres (Scharling), som udtalte sig noget imod mig, ville indrømme, at jeg har Ret. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres var særlig utilbøjelig til at gaa ind paa større Stats-tilskud end de nuværende til Præmier for Husdyr. Jeg stal dertil kun sige, at for Øjeblikket foreligger der jo ikke noget Forslag til Bevilling, som det ærede Medlem ikke er gaaet ind paa; men det ærede Medlem mente formodentlig, at mine Ord antydede, at der senere fra Landbrugets Side vilde blive stillet større Krav, og at jeg vilde hævde, at disse Krav vare berettigede. Ja, det vil jeg ogsaa, og jeg tror, at det ærede Medlem med sine udviklede Kundskaber og den dybe Indsigt, han har i økonomiske Forhold, ogsaa vil give mig Ret hert. Forholdet er jo nemlig dette, at det at udvikle vort Landbrugs Husdyravl er det samme som at tilvejebringe Landets vigtigste Udførselsprodukter paa billigere Maader, end man nu gør. Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at vor Smørproduktion kunde fordobles, hvis vi havde en bedre Kvægbestand end den, vi nu have — ja, det er jo netop Sagen. Hvis en Mand opfinder en Maskine eller en Fremgangsmaade, hvorved en eller anden Udførselsgenstand kan produceres paa en langt billigere Maade end hidtil, saa gør han — ja for det første formodentlig en god Forretning for sig selv — men dernæst gør han vort Samfund en ganske overordentlig Tjeneste. Det er det samme, vi gøre ved at udvikle vore Husdyr-racer. Denne Udvikling bestaar jo nemlig ikke blot i at have smukkere, værdifuldere Dyr, men det, vi skulle tilstræbe, er at have Dyr, som for den samme Udgift give større Udbytte. Det er deri, Forøgelsen af Nationalvelstanden ligger, det er det, vi skulle tilstræbe, og det er dertil, jeg mener, at det er forsværligt at anvende endog saa meget betydelige Beløb af Statskassens Midler. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres vil forhaadentlig indrømme mig, at fra den Side, jeg nærmest tilhører her i Tinget, Landbo-standen, har man altid stillet sig meget velvillig lige over for Krav, der ere blevne stilledes til Fremme af den højere Undervisning og Undervisningen i det hele taget her i Landet, kort sagt til Fremme af aandelige Formaal. Jeg kan derfor ikke sige andet, end at det gør mig ondt, at det ærede Medlem paa den Maade har taget Afstand fra de Krav, jeg tillod mig at stille til Statskassen, Krav, som jeg synes vare ret befædne lige over for de store økonomiske Spørgsmaal, her staa paa Spil, og

at han mener, at man her kom med uberegtigede Fordringer. Nej, tværtimod! At der er et stort Antal præmierede eller præmieværdige Dyr, er netop det, vi skulle tilstræbe. Vi kunne ikke, som naar der opfindes en Maskine, der forbedrer en eller anden Fremgangsmaade, alle sammen straks gaa hen og anskaffe os bedre Dyr. Hvor skulle vi faa dem fra? Hvad vi skulle fremme, er netop den Udvikling, der er i vor Husdyravl, og det er fuldt forsværligt at anvende Statens Midler til for derved at kunne fremstafte vor vigtigste, ja, jeg kan sige alt overvejende Udførselsartikel paa billigst mulig Maade. Derved kommer jeg ogsaa til at tale om, hvad den højtærede Indenrigsminister sagde, idet han tog Afstand fra min Anskuelse om vort Landbrugs Stilling. Jeg sagde netop, at vort Landbrug var et fremskridende Landbrug. Jeg vil ikke komme dybere ind paa det; thi vort Landbrug bliver jo det samme, selv om den højtærede Indenrigsminister og jeg have lidt forskellige Anskuelser om tekniske Spørgsmaal. Men jeg siger, at vort Landbrugs store Fordel er, at det ikke er stagnerende, at der hos alle Landbrugsklasser — og jeg vil tage Husmændene med, som den højtærede Minister bragte paa Bane — selv hos dem, som arbejde under vanskelige Kaar i de sidste Aar, er en ihærdig Betræbelse for at komme frem. Medens Landbruget i en Mængde europæiske Stater kan siges at staa paa et stillestaaende Standpunkt, saa er det det særegne ved vort Landbrug, at det er fremskridende, og det er denne Fremskriden, som for Øjeblikket er stærkest paa Kvæg- eller Husdyravlens Omraade, som vi bør søge at støtte, og som det er forsværligt at bruge Statens Midler til. Jeg stal indrømme den ærede Minister, at der er visse Mangler ved vort Landbrug, at der er visse Omraader, hvor man maatte kunne udrette mere, og hvor man kunde staa paa et højere Standpunkt end det, vi nu iudtage. Men hvort ligger det? Medens vi — og det vil jeg ogsaa tillade mig at sige lige over for det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres — medens vi støttede videnskabelige og andre Undervisningsanstalter paa mangfoldige Maader, saa eksisterer der kun en eneste Landbrugsstole i Danmark for Statens Regning, nemlig Landbohøjskolen i København. Vi faa ganske vist nogle smaa Understøttelser til Landbrugsstoler, for saa vidt de ere i Forbindelse med Folkeshøjskoler, omkring i Provinserne. Men medens vi have bygget tekniske Stoler og givet store Statsbidrag til tekniske Stoler i alle Provinshyerne, er der ikke givet en eneste